

GORLETNY (1) ai

I pl n g(o)rl(e)tnymi.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: gorlotny.

Wysoko unoszący się, sięgający nieba; tu w przen: Puść ná Bogá íprawy twoie/ A on cię w opieki fwoie. Weźmie y ogárnie íwemi/ Skrzydlámi gorletnymi. CzahTr [D]2.

Cf GOROLOTNY

ZCh